

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 186/2021
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Димић Станојев адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3346/19 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3346/19 од 17.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3346/19 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9722/17 од 17.07.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 390,55 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом по Закону о затезној камати почев од 06.03.2016. године до исплате, у року од осам дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 73.980,00 динара у року од осам дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења, као и да на досуђени износ трошкова поступка плати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3346/19 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 9722/17 од 17.07.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато се Врховни касациони суд,

одлучујући о дозвољености посебне ревизије туженог, није упуштао у оцену његових навода о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом.

Посебна ревизија је дозвољена ако постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд, у складу са чланом 404. став 2. ЗПП.

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде којима су судови одлучивали другачије у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији туженог ни ради уједначавања судске праксе. Коначно, не постоји потреба за новим тумачењем права - одредби Закона о облигационим односима којима је уређен правни институт капаре, чијом применом је по ставу ревидента тужбени захтев требало одбити због одговорности тужиоца за неизвршење уговора. Капара је акцесорне природе и претпоставља постојање ваљаног основног правног посла, а у овом случају између странака није закључен уговор о грађењу у законом прописаној форми (члан 630. став 2. Закона о облигационим односима), нити су странке износ дат туженом у сачињеној признаници означили као капару већ као аконтацију (унапред исплаћени део уговорене цене).

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

С`тога је, на основу члана 413. у вези члана 479. став 6. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић